

over 6 Mill. Kr. for at bortgive dette Beløb til Kommunerne. Der turde være saa meget mindre Grund til overhovedet at staa ind paa den Vej direkte at give Beløb til Kommunerne, som det jo er umisfjendeligt, at der i de senere Aar er en ikke ringe Tendents til efterhaanden at føre forskjellige af de Kommunerne paahvilende Byrder over paa Statskassen, saa at der ogsaa ganske sikkert fremdeles ad den Vej efterhaanden vil blive lagt yngre Byrder paa Statskassen, end der i Øieblikket er. — Sluttelig skal jeg blot bemærke, at jeg ikke kan forstaa den Forudsætning, som det ærede paagjældende Mindretal har fremt at i Betænkningen, om, at Finantsloven ikke vil blive endelig vedtagen af Folkethinget, førend et nyt Ministerium er traadt i det nuværende Ministeriums Sted. Jeg tør ikke antage, at Meningen er den, at Folkethinget ikke skulde lade Finantsloven komme til 3die Behandling, førend dette er sket, og jeg opfatter det heller ikke, som om Meningen er, at Thinget skulde negte Finantsloven Overgang til det andet Thing ved 3die Behandling. Ser jer da deri kun en Tilfjendegivelse af, at det paagjældende Mindretal anser Finantsloven i den Skikkelse, som den vil faae efter Fler-tallets Indstilling, for uantagelig for det andet Thing, saa at man med Sikkerhed kan gjøre Regning paa, at den kommer tilbage til dette Thing til endelig Vedtagelse. I saa Tilfælde bekræfter jo altsaa Mindretallet den Formening, som fra vor Side er blevet udtalt, om, at Finantsloven, hvis den Skikkelse, der søges givet den ved 2den Behandling, opretholdes, næppe vil blive accepteret i det andet Thing.

Bjornbaf: Det er med Hensyn til de to Forslag af et Mindretal, der ere stillede til §§ 4 og 5, at jeg gjerne vilde have Lov til at sige et Par Ord, inden de komme til Afstemning. Jeg vil nemlig med Hensyn til de Forslag, som saaledes ere fremsatte, sige, at jeg anerkjender, at de pege i den rigtige Retning. Jeg ser nemlig saaledes paa denne Sag, at jeg mener, at Hartkornskatterne bør vi saavidt muligt komme bort fra eller i det Mindste bør vi arbejde hen paa, at Hartkornskatterne formindstes, idet Hartkornskatten er en overordentlig uretfærdig og ubensigtsmæssig Stat. Jeg mener derfor ogsaa, at det maa være fuldstændig berettiget, naar man anerkjender dette, at søge at bringe, paa Liden som disse, nogle af de Penge tilbage igjen til dem, hvorfra de ere komne. Og jeg kan særdeles godt gaa med til den Opfattelse, som det ærede Mindretal her har gjort gjældende, nemlig den, at man,

hvis der bliver Tale om Tilbagebetaling af en Del af Hartkornskatternes Beløb, giver dem tilbage til Kommunerne, saaledes at det bliver samtlige Kommunens Skatteydere, der faae Gavn deraf, altsaa ogsaa de, som ikke direkte have svaret Beløbet som Hartkornskat, idet det bliver Kommunekassen, der kommer til at faae Nytte af Beløbet. Jeg anerkjender altsaa og kan i alt Fald fuldstændig slutte mig til denne Tanke. Angaaende det Formelle i Spørgsmaalet mener jeg ikke, at det egentlig talt med nogen Styrke kan hævdes, at der klæber nogen væsentlig Mangel ved Forslaget. Jeg opfatter det nemlig saaledes, at man fuldt vel vil kunne disponere over et saadant Beløb, som her er Tale om, enten man nu betegner bestemt, hvorfra man tænker sig at faae dette Beløb, eller man sætter Beløbet som en rund Sum. Jeg mener ikke, at der vil være væsentlig Forskjel derpaa, enten man siger, at der bevilges 4 Millioner til Betaling til Kommunerne heri Vandet til Afholdelse af de almindelige Kommuneudgifter, eller man siger: Vi tage Halvdelen af dette eller hint Beløb. Her er jo nævnt Halvdelen af de direkte Skatter, og jeg mener ikke, at det gjør Forslaget mere uberettiget. Det andet Spørgsmaal, om at tage en Del af Brændevinsafgiftens Beløb til Uddeling til de Fattiges Kasse, sympathiserer jeg i og for sig ogsaa med. Jeg har nu imidlertid aldrig rigtig kunnet forstaa, hvorledes de to Ting kunne forliges med hinanden, at man vilde gjøre Brændevinsafgiften meget stor for at faae Folk til at lade være at drikke Brændevin, og saa dog venter sig et stort Beløb til Uddeling til de Fattiges Kasse. Men Mindretallet staaer jo her paa Grundlag af den nuværende Brændevinsbestatning, saa han er fuldt berettiget til at regne med de Beløb, den nuværende Brændevinsafgift bringer frem, og saa finder jeg forøvrigt, at det meget godt kunde gjøres paa den Maade, at man tog Halvparten af Brændevinsafgiften. Men forøvrigt finder jeg heller ikke, at det er absolut nødvendigt, naar man vil uddele et Beløb paa ca. 2 Millioner Kroner til de Fattiges Kasse, at det da netop skal være Halvparten af Brændevinsafgiften, man kunde ligesaa godt nævne Beløbet ganske i Almindelighed. Der bliver altsaa for mig kun Spørgsmaalet om den praktiske Side af Sagen tilbage, nemlig at faae det sat frem paa en saadan Maade, at vi ved at stemme for det kunne være sikke paa at faae det til Lov. Men med dette for Die kan jeg ikke Andet end følge Fler-tallets Indstilling. Den ærede Ordførers Motivering giver os jo nemlig Haab om, at man fra Fler-tallets Side vil være med